(1994) "हय गतौ" (I-भ्वादिः....सक. सेट्. पर.) 'भक्तिशब्दयोः इत्येके' इति धातुकाव्यव्याख्या (1-66)। हयति=विशेषेण त्वरया गच्छतीति हयः=अश्वः। पचाद्यच्। गौरादित्वात् (4-1-4) ङीषि हयी बडवा। क्विपि-वलिलोपे तुकि हत्। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्रायतिवत् (263) बोध्यानि।

(1995) "हर्य गतिकान्त्योः" (I-भ्वादिः-514. सक. सेट्. पर.) हर्या-स्त्रियामकारप्रत्ययः। हर्यतः-यज्ञः। औणादिके (द. उ. 6-14) ऽतच्प्रत्यये सिद्धम्। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगर्हतिवत् (385) बोध्यानि।

(1996) "हल विलेखने" (I-भ्वादिः-837.सक. सेट्. पर.) ज्वलादिः। विलेखन्=कर्षणम्। हालः-ज्वलित्यादित्वात् कर्तरि णप्रत्ययः। सम्यक् लिखन् यस्स उच्यते। संज्ञायां घप्रत्यये हलः=सीरः। हालिकः- हलं वहति यः सः। हलिः-औणादिक इन्प्रत्यये सिद्धम्। हलानां समूहः-हल्या। सर्वाणीतराणि रूपाणि भौवादिकचलतिवत् (510) बोध्यानि।

(1997) "हसे हसने" (I-भ्वादिः-721. अक. सेट्. पर.) [1]व्यतिहसन्-न्ती, [2]हसः-हासः, प्रहासः, [3]व्यावहासी, [4]हस्तः, हस्रः, इति विशेष-रूपाणि। सामान्यरूपाणि सर्वाणि कख (141) धातुवत् बोध्यानि।

(1998) "ओ हाक् त्यागे" (III. जुहोत्यादिः-1090. सक. अनि. पर.) 'गतौ त्यागे यथासंख्यं जिहीते च जहाति च।' (श्लो. 11.) इति देवः।

---

1. 'प्रतिषेधे हसादीनामुपसंख्यानम्' (वा. 1-3-15) इति कर्मव्यतीहारत्वप्रयुक्तात्मनेपदनिषेधात् परस्मैपदं शता।

2. अनुपसृष्टादस्मात् पक्षे 'स्वनहसोर्वा' (3-3-62) इति अप्। पक्षे हासः। सोपसृष्टात् तु 'प्रहासः' इति।

3. 'कर्मव्यतिहारे णच् स्त्रियाम्' (3-3-43) इति णच् स्त्रियाम्। 'णचस्त्रियामञ्' (5-4-14) इति अञ्। ङीप्। व्यावहासी=परस्परं हास इत्यर्थः। स्त्रीत्वं स्वाभाव्यात्।

4. 'हसिमृ—' (द. उ. 6-7) इत्यादिना तन्प्रत्ययः। 'तितुत्र—' (7-2-9) इति इण्निषेधः। हस्तः= करः, एतन्नामको नक्षत्रविशेषो वा।